

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sereno Tribuno. 413.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Leontio Episcopo. 410.

Noli negligere gratiam, quæ in te est. Ne ad eorum, quibus præes, culpas cōnieas: ne alioqui, quæ ab ipsis fiunt, à te autem permittuntur, tua potius fiant, ut qui, cum possis, iis mederi nolis.

Cyreio. 411.

Iustis quidem artibus pattas opes habes: at easdem iniuste contines. Has igitur communes fac: ut sic tuæ fiant, hoc est, ut angustiis ac necessariis temporibus animam tuam redimant, ac Deum tibi placabilem reddant.

Nicanori Scholastico. 412.

Doctrina, morum dux est, in hoc constituta, ut omnia, quæ in nobis sunt, ex ratione moderetur. Quod si hanc litibus ac iurgiis impendamus, iisque, qui eruditionis expertes sunt, ad furiosius exercendas inimicitias commodemus, ingētes Deo verbo rationes reddendas habebimus, ut qui nec ex ipsius nomine pudore aliquo affecti fuerimus, nec honorem literis atque doctrinæ studiis habuerimus, verum ad iudicia & lites ac pugnas, ut apparet, eruditi fuerimus.

Sereno Tribuno. 413.

Nulla legum Apostolicarum præmio caret: nulla earum utilitatis est expers, quemadmodum improbi ac stulti Manichæi criminantur, qui diabolium impietate longè superāt. Tempus enim breue est, inquit Paulus. Reliquum est, ut qui uxores habent, tanquam non habentes sint. Quibus verbis non legitimum concubitum prohibet, verum præposteram atque inordinatam voluptatem coercet: simulque etiam temporis complementum significat. Si vita celeri cursu transit, inquit, ei, tanquam firmæ ac stabili propensos deditōque nos esse minimè oportet.

Λεοντία Ἐπισκόπου. 410.

Μὴ ἀμέλει τῶ ἐν σοὶ χάρισματος. μὴ παρόρα τῆς ὑπηρεσίᾳ τῶ πλάσματα, ἵνα μὴ ὑπὸ ἐκείνων γινόμενα, ὑπὸ δὲ σοῦ συγχωρέμενα, σὸ γένηται μᾶλλον, ὡς διωαμὸν μὲν, μὴ βουλομὸν δὲ ταῦτα ἰάσατο.

Κυρηκίᾳ. υια.

Ἐχεις πλοῦτον δικήσας, συνέχεις δὲ τῶτον ἀδικίας. ποιήσον ταυτοὶ κοινόν, ἵνα οὕτως γένηται σὸς. λύτρον σοὶ καὶ ἐξίλασμα ἐν χαρῶ ἀνάγκης γινόμενος.

Νικητοριχολαστικῶ. υιβ.

Οἱ λόγοι τῆς ἡθῶν εἰσὶν ἠγεμόνες ἀγειν πάντα τὰ ἐν ἡμῖν λογικῶς τεταγμένοι. εἰ δὲ τούτους εἰς εἰδίδας ἀχολοῦμεν καὶ μάχας, κηχεῶντες αὐτῶς τοῖς σὸν εἶδον ἐμμανέστερον γυμνάσειν τὰς ἐχθρας, μεγάλας τῶ θεῷ λόγῳ τὰς εὐθείας ὑφέσομεν, μηδὲ τιλὸν αὐτῶ κλησὶν ἀδεδούκτες, καὶ τιμῆς μεταδόντες τοῖς λόγοις, ἀλλ' εἰς κρίσις καὶ μάχας, ὡς εἶπες, σωματευθέντες.

Σερηνῶ τριβούνα. υιγ.

Οὐδὲν τῆς ἀποστολικῶν νόμων ἐστὶν ἀγέροστον, ἔδὲν αὐτῆς ὠφελείας ἐφέρηται, ὡς οἱ κεκλιμένοι ἀββάλλουσι Μανιχαῖοι, οἱ πολλῶν τὸν ἀββόλον σχετλιασμοῖς ὑπεββάλλοντες. ὁ χηρὸς γὰρ συνεσταλμένος ἐστὶ λοιπὸν, ἐχραφεν, ἵνα καὶ οἱ ἐχροντες γυναικας, ὡς μὴ ἐχροντες ὦσιν, ἔχ τιλὸν ἐνθεσμον κοιλίαν σωμαφειαν, ἀλλὰ τιλὸν ἀτακτον ἡδονάθειαν εἶργον, ἀμα δὲ καὶ τιλὸν τῶ χροῖσ συμπλήρωσιν σημεῖων. εἰ σὸ δάως, φησὶν, ὁ εἰσὸς παρὰ γει, ἔχρη αὐτῶ παρὰ παθῶν ὡς ἐστὶν.

Παλλα-